

בא אצלי א.ח.כ., שעבר אצלנו קודם במחלקה הערבית.
הוא נפגש עם סולימאן נציב, נוצרי מהלבנון, שיש לו הזכויות
בחאסד גדר על גבול סוריה. ערבים מדטסק ומסוריה באים להתרחץ
במעינות ספסא אלה. סולימאן נציב רוצה שבעלי הון יהודים יקנו
ממנו את הזכויות. הוא מוכן למכור את זה בעד 60,000 פונט.
יש לו ידיעות מסובות הרות בקרב אנשי הסופתי בארץ טרוס,
כאילו רסזו להם בלונדון ובסצרים, שלאור המלחמה תפתר שאלת זרץ ישראל
לסובת הערבים. כשנורי היה בסצרים אמר לו סוילס למסחון: הזנחתו
עכטיו את הספר הלבן, אל תקבלו אותו ואל תדחו אותו, חכו עד גמר
המלחמה. בינתיים דנים עם אנגליה על החזרת הסופתי, כי חברי הועד
העליון זהורשה להם לחוב אינם רוצים לחזור בלי הסופתי. בענין זה
יש חילוקי דעות בין הסופתי ובין ג'יטאל. הסופתי בעד חזרת חברי הועד
העליון, ג'יטאל מתנגד.
ד"ר טאנוס קבל הוראה סבגדאד להטלים בין החוטיינים והאופוזיצית,
אולם האופוזיציה מסרבת.
סאכרי נשאטיבי מספל עכטיו בארגון הזועלים והחקלאים. הוא
מתכוון להוציא עתון. הוא קנה דפוס גדול ביפו, הנקרא "אל שדור".
בראש העתון יעסוד שיך כלכלי.
סאכרי טרבה לבקר ברבת עמון, כאילו יש תכנית לפורר זיב
את שאלת המלכת האסיר בארץ ישראל.
הסופתי מתכוון ללכת להירזסט, ואוסרים שאבן סעוד הודיע
שיקבל אותו בזרועות פתוחות.
הנאצים חזרו לעבוד בדטסק, בגדאד ובחיפה. אוסרים שחסן
סוכרי חאלדי עוסד ביפו בראש האירגון הנאצי הערבי.

ב 11:00 בא אצלי ס.ר. הוא ראה הנוקר את בארקר.
הגנרל ספר לו על השיחה אתי. התאונן סדוע אין אליו איסון.
אין הוא קובע את המדיניות. נדמה לו שהיהודים עשו מסגה ססטרבים
להתגייס ליחידה "חלוצית". ס.ר. הסכים אמו והנסיח לדבר אתי האטנה
את דעתי.

אסרתי לו שעשה טשנה כבד. בניגע לעצם הענין אם אנחנו צריכים לגייס או לא, יתכן שהיא צודק ויתכן שאינו צודק, אבל לאחר דיון רב בארץ ובלונדון החלטנו בשלילה והודענו זאת לססזלה, והיה טשנה כבד מצדו לחוות דעה מתנגדת למסקרולצורר בו תקווה שהסוכנות תשנה את דעתה.

ב-12:00 נפגשתי עם המזכיר הראשי מק-סרסון.

ב-1:00 בא אצלי וולפסון מסיק'א. ביקש עזרה בשביל הוצאת משפחתו של גוטליב מפולניה. עשיתי את מיוקסו.

התאונן על הקבוצה בעתליט שאינה מסתלקת מהמקום בניגוד להתחייבות ודרש מהסוכנות להודיע את הקבוצה. ג'ימי מאשים את הסוכנות שלא עסרה בדיבורה.

סחיתי נגד זה ואסרתי לו, שלסוכנות אין שום ענין לדבר זה, היא לא התחייבה, והודעתי במפורש שאנחנו לא נתחייב כל זמן שגם הקבוצה וגם ההסתדרות לא תתנה התחייבות בכתב שברגע שאנחנו נירוש את הדבר הם ירדו מהמקום. לא קבילנו את ההתחייבות ולא נתנו התחייבות מצדנו. וולפסון טען, כאילו ווידרא נתן הבטחה בכתב שאנחנו ניתן את ההתחייבות. בכל אופן יש לו התחייבות ממהרשק במס המרכז החקלאי. אסרתי לו, שאני מוכן באופן פרטי לנסרי, לא כחבר הנהלת הסוכנות, לברר עם אנשי המרכז החקלאי את הענין, אולם איני סכיר בשום התחייבות שחלה על הסוכנות בענין זה.

ב-1:30 התייעצות עם אגרונוסקי, קלינוב, ליאו, י'זוסף בדבר העתון האנגלי החדש העוסק להופיע, אם לתת לו שרות פלקור או לא. אגרונוסקי טען שההנהלה והיסוב צריכים להיות נגד כל עתון לועזי, וזה יסוד מספיק לטנוע מסנו עורת פלקור. עתון אנגלי אחד מוצדק שנימוקים פוליטיים, אבל אין שום הצדקה לעתון שני. אסרתי שנימוק זה הוא ממוקפק בעיני. אם הנימוק הפוליטי מצדיק הופעת עתון אנגלי אחד, יכולה לבוא קבוצה אחרת ולהגיד שהעתון

המוסיע אינוסטלא את תפקידו כראוי, והם נכונים להוציא עתון זימלא
את שליחותו הפוליטית באופן טוב יותר.

סאלתי אם מניעת ידיעות פלקור עלולה לפגוע בעתון.

התשובה הכללית היתה כמעט לא.

הנעתי חשש שיתכן שמניעת פלקור תזיק יותר מאשר תועיל, כי

על ידי כך נביא את העתון מראשיתו לתפוס עמדה אויבת.

קלינוב לקח על עצמו לדבר קודם כל עם אנשי העתון, ודחינו

קבלת מסקנה סופית עד סובו של קלינוב.

ב-2:00 ירדתי לתל-אביב.

ב-4:00 עד חצות, בהפסקת שעה אחת, ישיבה של המרכז שדנה על

מס החירום, הרחבת ההנהלה, סידור עזרה הדרית.

שמעתי מציזלינג תאור סחריר על הסכנוטאזשה האויגנת סגד היסין,

בעיקר בתל-אביב, נגד מס החירום ועל חוסר האונים של ההנהלה החדשה

של הועד הלאומי להגשיב את מס החירום בין החוגים העטירים בארץ.

נשטעו הצעות מענינות וסרחיקות לכת על גיוס עזרה הדרית יותר

גדולה בשביל מחוסרי העבודה. ההצעות תובאנה למועצת הסמלנה שתמכנס

בשבת זו.